

עירובין פד

לזה בשלשול ולזה בזריקה, מאי?

שמואל	רב
נותנין אותו לזה שבשלשול. שלזה תשמישו בנחת, ולזה תשמישו בקשה, וכל דבר שתשמישו לזה בנחת ולזה בקשה - נותנים אותו לזה שתשמישו בנחת	שניהן אסורין

חיזוק לשיטת שמואל: תנן: **אנשי חצר ואנשי מרפסת ששכחו ולא עירבו, כל שגבוה עשרה טפחים למרפסת, פחות מכאן - לחצר.** קא סלקא דעתך, מאי מרפסת - בני עליה. ומאי קרו לה מרפסת? דקסלקי במרפסת, אלמא: כל לזה בשלשול ולזה בזריקה - נותנין אותו לזה שבשלשול!
דחייה: כדאמר רב הונא: לאותן הדורים במרפסת. הכי נמי: לאותן הדרין במרפסת.
קושי: אי הכי, אימא סיפא: **פחות מכאן - לחצר.** אמאי? לזה בפתח ולזה בפתח הוא!
תירוץ: מאי "**לחצר**"? אף לחצר. ושניהן אסורין.

חיזוק לתירוץ: הכי נמי מסתברא, מדקתני סיפא: **במה דברים אמורים בסמוכה. אבל במופלגת, אפילו גבוה עשרה טפחים - לחצר.** מאי "**לחצר**"? אילימא: לחצר ושרי, אמאי? רשותא דתרווייהו הוא! אלא מאי "**לחצר**" - אף לחצר, ושניהן אסורין. הכי נמי: מאי "**לחצר**" - אף לחצר, ושניהן אסורין. שמע מינה.

עוד חיזוק לדעת שמואל: תנן: **חוליית הבור והסלע שהן גבוהין עשרה - למרפסת, פחות מכאן - לחצר.**

דחייה: אמר רב הונא: לאותן הדורים במרפסת.
קושי: תינח סלע. בור מאי איכא למימר?
תירוץ: אמר רב יצחק בריה דרב יהודה: הכא בבור מלאה מים עסקין.
קושי על תירוץ: והא חסרא!
תירוץ: כיון דכי מליא שריא - כי חסרא נמי שריא.
דחייה: אדרבה, כיון דכי חסרא אסירא - כי מליא נמי אסירא.
תירוץ אחר: אלא אמר אביי: הכא בבור מליאה פירות עסקין.
קושי: והא חסרי.
תירוץ: בטיבלא.
חיזוק לתירוץ: דיקא נמי דקתני דומיא דסלע. שמע מינה.
קושי על התירוץ: ולמה לי למיתנא בור ולמה לי למיתנא סלע?
תירוץ: צריכא, דאי אשמעינן סלע - דליכא למיגזר, אבל בור - ליגזור זמנין דמליא פירות מתוקנין, צריכא

חיזוק לשיטת רב: תא שמע: **אנשי חצר ואנשי עלייה ששכחו ולא עירבו - אנשי חצר משתמשינן בעשרה התחתונים, ואנשי עלייה משתמשינן בעשרה העליונים. כיצד? וזו יוצא מן הכותל למטה מעשרה - לחצר, למעלה מעשרה - לעלייה.** הא דביני ביני - אסור!
דחייה: אמר רב נחמן: הכא בכותל תשעה עשר עסקין, וזו יוצא ממנו. למטה מעשרה - לזה בפתח, ולזה בשלשול. למעלה מעשרה - לזה בפתח, ולזה בזריקה.

עוד חיזוק לשיטת רב: תא שמע: **שתי גזוזטראות זו למעלה מזו. עשו לעליונה, ולא עשו לתחתונה -**

שתייהן אסורות עד שיערבו!

- דחייה:** אמר רב אדא בר אבהו: בבאין בני תחתונה דרך עליונה למלאות.
דחייה אחרת: אביי אמר: כגון דקיימין בתוך עשרה דהדדי, ולא מיבעיא קאמר:
- לא מיבעיא עשו לתחתונה ולא עשו לעליונה - דאסירי, דכיון דבגו עשרה דהדדי קיימין - אסרן אהדדי
 - אלא אפילו עשו לעליונה ולא עשו לתחתונה, סלקא דעתך אמינא: כיון דלזה בנחת ולזה בקשה - ליתביה לזה שתשמישו בנחת, קא משמע לן: כיון דבגו עשרה קיימין - אסרן אהדדי.

חיזוק לתירוץ אביי: כי הא דאמר רב נחמן אמר שמואל: גג הסמוך לרשות הרבים - צריך סולם קבוע להתירו. סולם קבוע אין, סולם עראי לא. מאי טעמא? לאו משום דכיון דבתוך עשרה דהדדי קיימי - אסרן אהדדי!
דחיית החיזוק: מתקיף לה רב פפא: ודילמא כשרבים מכתפין עליו, בכומתא וסודרא.

